

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมາภิเรยพระมหาภักษัตริย์

ที่ ๗๙๓๗/๒๕๕๘

ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความอาญา

ระหว่าง {
 นางสาวพิณนา พฤกษาพรณ ผู้ร้อง

เรื่อง คุมขังโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ร้อง	ถือคัดค้าน	คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ลงวันที่ ๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗		
ศาลฎีกา	รับวันที่ ๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘	

- ๒ -

คดีสืบเนื่องจากนางสาวพิณภา พฤกษาพรณ ผู้ร้อง ยื่นคำร้องว่า ผู้ร้อง
อยู่กินฉันสามีภริยากับนายพอลจีหรือบิลลี่ รักจงเจริญ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗
นายชัยวัฒน์ ลิ้มลิขิตอักษร หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน กับพวกจับกุมและควบคุมตัว
นายพอลจี พร้อมมีดรัลจารยานยนต์และน้ำสีเป็นของกลาง แต่นายชัยวัฒน์ไม่ได้นำตัว
นายพอลจีไปดำเนินคดี จนกระทั่งปัจจุบันไม่มีผู้ใดพบเห็นหรือสามารถติดต่อนายพอลจีได้
เชื่อว่านายพอลจียังอยู่ในความควบคุมของนายชัยวัฒน์ อันเป็นการควบคุมโดยมิชอบด้วย
กฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๒ วรรคท้า
และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๐ ขอให้มีคำสั่งปล่อยนายพอลจีหรือ^{บิลลี่}
รักจงเจริญ และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กับกระทรวงทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเยียวยาความเสียหายตามที่ศาลเห็นสมควร

ศาลชั้นต้นได้ส่วนแล้ว มีคำสั่งยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษายืน

ผู้ร้องฎีกา

- ๓ -

ศาลฎีกាតรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๐ บัญญัติว่า “เมื่อมีการอ้างว่าบุคคลใดต้องภักดิ์ขังในคดีอาญาหรือในกรณีอื่นใดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย บุคคลเหล่านี้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญา ขอให้ปล่อย คือ

(๑) ผู้ภักดิ์ขังเอง

(๒) พนักงานอัยการ

(๓) พนักงานสอบสวน

(๔) ผู้บัญชาการเรือนจำหรือพักดี

(๕) สามี ภริยา หรือญาติของผู้นั้น หรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของ

ผู้ภักดิ์ขัง

เมื่อได้รับคำร้องดังนั้น ให้ศาลดำเนินการได้ส่วนฝ่ายเดียวโดยด่วน ถ้าศาลเห็นว่าคำร้องนั้นมีมูล ศาลมีอำนาจสั่งผู้คุมขังให้นำตัวผู้ภักดิ์ขังมาศาลโดยพลัน และถ้าผู้คุมขังแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลไม่ได้ว่าการคุมขังเป็นการชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลสั่งปล่อยตัวผู้ภักดิ์ขังไปทันที”

- ๔ -

ตามบทบัญญัติดังกล่าวเมื่อผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ปล่อยผู้ถูกคุกขัง ศาลที่รับ
คำร้องต้องดำเนินการไต่สวนฝ่ายเดียวพิจารณาว่าคำร้องของผู้มีสิทธิยื่นคำร้องมีมูลหรือไม่
หากศาลเห็นว่าคำร้องมีมูลก็ให้ศาลมีอำนาจสั่งผู้คุกขังให้นำตัวผู้ถูกคุกขังมาศาลโดยพลัน
โดยให้ผู้คุกขังแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลมว่าการคุกขังเป็นการขอบด้วยกฎหมาย
หากผู้คุกขังแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลมไม่ได้ว่าการคุกขังเป็นการขอบด้วยกฎหมาย
ก็ให้ศาลสั่งปล่อยตัวผู้ถูกคุกขังไปทันที คดีนี้ปรากฏตามคำร้องของผู้ร้อง ฉบับลงวันที่
๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ ว่า ผู้ร้องขอให้ศาลมีอำนาจตัดสินใจในวันเดียวกัน ซึ่งศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ผู้ร้อง
นำพยานเข้าไต่สวนในวันเดียวกัน เมื่อผู้ร้องนำพยานเข้าไต่สวนตามรายงานกระบวนการพิจารณา
ฉบับลงวันที่เดียวกัน ศาลชั้นต้นบันทึกว่า ได้ส่วนคำร้องพยานผู้ร้องได้ ๒ ปาก ระหว่างได้ส่วน
ผู้ร้องอ้างส่งเอกสารประกอบการซักถาม ๒ ฉบับ ศาลรับไว้หมาย ร. ๑ ถึง ร. ๒
เอกสารให้รวมสำเนา แล้วผู้ร้องแต่งติดใจได้ส่วนพยานตามคำร้องเพียงเท่านี้
พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามคำร้องประกอบข้อเท็จจริงในการไต่สวนแล้ว เป็นไปได้ความจาก
ฝ่ายผู้ร้องว่านายพอลจีหรือบิลลี่ รักจะเจริญ หายตัวไป "ไม่สามารถติดต่อได้ และกรณี
มีการกล่าวอ้างว่านายพอลจีหายตัวไปในระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่อุทัยนแห่งชาติ

- ๔ -

แก่งกระজาน กรณีจึงมีเหตุอันควรสงสัยว่า นายพอละจីอยู่ในความควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ อุทัยานแห่งชาติแก่งกระจานหรือไม่ เพื่อให้ข้อเท็จจริงกระจำงขึ้น จึงเห็นควรให้มีหมายเรียก นายชัยวัฒน์ ลิ่มลิขิตอักษร หัวหน้าอุทัยานแห่งชาติแก่งกระจาน และนายเกษม ลือฤทธิ์ หัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทัยานแห่งชาติที่ กจ. ๖ (เขามะเริว) ให้มาไต่สวนตามคำร้อง ต่อมาวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ ศาลชั้นต้นได้ส่วนนายเกษมและนายชัยวัฒน์แล้ว ศาลชั้นต้นเลื่อนไป ให้ส่วนนายชัยวัฒน์ต่อในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เมื่อได้ส่วนนายชัยวัฒน์เสร็จแล้ว ปรากฏตามรายงานกระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ว่า ทนายผู้ร้อง แกลงขอให้ศาลชั้นต้นได้ส่วนพยานผู้ร้องอีก ๓ ปาก คือ นายไพบูลย์ แซ่เมศ นายบุญแทน บุษราคัม และนายกฤษณพงษ์ จิตต์เทศ ศาลชั้นต้นจึงเลื่อนไปได้ส่วนพยานผู้ร้องทั้งสามปาก ครั้นวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องนำพยานทั้งสามปากเข้าไต่สวนจนเสร็จ แล้วแกลง ขอเลื่อนให้ศาลได้ส่วนพยานปากนายแพทย์นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ พนักงานสอบสวนในคดีนี้ และนักศึกษาอีก ๒ ปาก ศาลชั้นต้นอนุญาต ต่อมาวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องนำพยานเข้าไต่สวน ๓ ปาก แล้วผู้ร้องแกลงขอเลื่อนไปได้ส่วนพยานที่เหลือ ศาลชั้นต้นอนุญาต วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ผู้ร้องนำพยานเข้าไต่สวน ๒ ปาก

- ๖ -

แล้วแตลงติดใจให้ศาลไต่สวนพยานผู้ร้องเพียงเท่านี้ เห็นว่า เมื่อผู้ร้องนำพยานเข้าไต่สวนในวันที่

๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ รวม ๒ ปาก แล้วผู้ร้องแตลงติดใจให้สวนพยานผู้ร้องเพียงเท่านี้

ศาลชั้นต้นต้องพิจารณาคำร้องของผู้ร้องและพยานที่ผู้ร้องนำเข้าไต่สวนก่อนว่าคดีของผู้ร้องมีมูล

หรือไม่ หากเห็นว่าคำร้องของผู้ร้องมีมูลจึงหมายเรียกนายชัยวัฒน์และนายเกษมกับ

บุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตามคำร้องและทางไต่สวนของผู้ร้องอ้างว่าเป็นผู้คุมขังนายพอละจី

ให้นำตัวนายพอละจីผูกคุณขังมาศาล และให้นายชัยวัฒน์กับพวงดังกล่าวแสดงให้เป็น

ที่พอยใจแก่ศาลว่าการคุมขังเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ศาลชั้นต้นกลับหมายเรียก

นายชัยวัฒน์และนายเกษมมาไต่สวน นอกจากนี้ยังอนุญาตให้ผู้ร้องนำนายไพบูลย์

นายบุญแทน และนายกฤษณพงษ์ ซึ่งล้วนเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของนายชัยวัฒน์ และ

ร่วมอยู่ในเหตุการณ์เดียวกัน อันอาจถือได้ว่าเป็นบุคคลที่ผู้ร้องอ้างว่าเกี่ยวข้องในการ

ควบคุมตัวนายพอละจីเข้าไต่สวนอีก การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นดังกล่าว

จึงไม่ได้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๐ กำหนดไว้

ดังนี้ การดำเนินการไต่สวนนายชัยวัฒน์กับพวงดังกล่าว จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณา

ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย "ไม่อนาคต" เปิกความของพยานดังกล่าวมารับฟังเป็นพยานหลักฐาน

○

(๓๑ ทว)

สำหรับศาลใช้

- ๗ -

ในคดีนี้ได้ แต่เมื่อผู้ร้องนำพยานเข้าไปส่วนเสริมแล้ว ศาลฎีกาเห็นควรวินิจฉัยว่าคำร้องของผู้ร้องมีมูลหรือไม่ โดยไม่จำเป็นต้องย้อน溯นวนไปให้ศาลชั้นต้นพิจารณาเมื่อคำสั่งอึกเห็นว่า ผู้ร้องมีด้วยกันความว่า เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๗ นายพอลจีออกจากบ้านไปโดยแจ้งผู้ร้องว่าจะไปเยี่ยมมารดาซึ่งอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านโป่งลีก ตำบลห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จนกระทั่งวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗ พี่ชายนายพอลจีโทรศัพท์มาสอบถามผู้ร้องว่า นายพอลจีกลับบ้านแล้วหรือยัง ผู้ร้องตอบว่ายัง วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องจึงไปแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติควบคุมตัวไป นายกรองเดินทางไปสถานีตำรวจนายพอลจีเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติควบคุมตัวไป นายกรองเดินทางไปสถานีตำรวจนายพอลจีได้รับแจ้งจากนายกรอง โชควิบูลย์ ผู้ใหญ่บ้านห้องที่ที่นายพอลจีพักอาศัยว่า นายพอลจีถูกเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติควบคุมตัวไป นายกรองเดินทางไปสถานีตำรวจนายพอลจีและขอร้องให้พยานไปประกันตัวนายพอลจีที่สถานีตำรวจนครบาลแก่งกระจาน เพื่อดำเนินคดีและขอร้องให้พยานไปประกันตัวนายพอลจีที่สถานีตำรวจนครบาลแก่งกระจาน

- ๔ -

วันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๗ พยานโทรศัพท์ไปยังเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจนคร

แก่งกระจาน เพื่อสอบถามถึงนายพอลจี เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งว่าไม่มีตัวนายพอลจี

ที่สถานีตำรวจน้ำม่าตอนบ่ายพยานเดินทางไปสถานีตำรวจดังกล่าวเพื่อสอบถามเรื่อง

นายพอลจี เจ้าพนักงานตำรวจบอกว่านายพอลจียังไม่ได้มาที่สถานีตำรวจน้ำม่า

ประมาณ ๒๐ นาฬิกา พยานไปสถานีตำรวจนอกครึ่ง แต่ก็ไม่พบตัวนายพอลจี

หลังจากนั้นพยานโทรศัพท์ติดต่อนายพอลจี แต่ไม่มีคนรับสาย เห็นว่า ผู้ร้องอ้างตาม

คำร้องว่า นายชัยวัฒน์ ลิ้มสิขิตอักษร หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน กับพวคควบคุม

ตัวนายพอลจีไม่ได้มีข้อบกดวยกฎหมาย แต่พยานผู้ร้องทั้งสองปากไม่ได้รู้เห็นว่า นายชัยวัฒน์

กับพวคควบคุมตัวนายพอลจีไว้หรือไม่ ผู้ร้องได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจาก

นายกรagh ส่วนนายกรaghได้รับการบอกเล่ามาจากพี่ชายนายพอลจี ดังนี้ คำเบิกความ

ของพยานผู้ร้องทั้งสองปากจึงเป็นพยานบokเล่า ไม่อาจรับฟังได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ วรรคสอง ส่วนนายแพทย์นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ ที่ผู้ร้องนำเข้า

ให้ส่วนเป็นพยานเพื่อเติมน้ำกีเป็นเพียงพยานแวดล้อม กรณีข้อพิพาทระหว่างเจ้าหน้าที่อุทยาน

แห่งชาติแก่งกระจานกับชุมชนกะเหรี่ยง ในฐานะที่พยานเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

- ๙ -

และได้รับการร้องเรียนว่ามีการละเมิดสิทธิชุมชนกระเพรียง โดยพยานเองมีได้รู้เห็นเรื่องการ
หายตัวไปของนายพอลจีแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่านายชัยวัฒน์กับพวกควบคุมตัว
นายพอลจี ไว้โดยมิชอบด้วยกฎหมาย คำร้องของผู้ร้องจึงไม่มีมูล ที่ศาลล่างทั้งสองยกคำร้อง
ของผู้ร้องนั้น ศาลมีภาระเห็นพ้องด้วยในผล
พิพากษายืน.

นายไม่ตรี สุเทพาภุล

นายโสพส สุวรรณเนตร

นายกิจชัย จิตราวรรักษ์

ការគ្រែងរំលែករបី

ខ ២ ឆ.វ. 2558

ឯកតាំងការត្រួតពន្លឹម សំណើនិភ័យ
ការប្រើប្រាស់

អាជវ

ជាមុនការប្រើប្រាស់

នគរបាល

De

៩១/០២

នគរបាល ជាមុនការប្រើប្រាស់

នគរបាល ជាមុនការប្រើប្រាស់

នគរបាល ជាមុនការប្រើប្រាស់